

כל הזכויות שמורות

שמו של יורש הממונה על שרותי-הבטחון יפורסם בימים הקרובים. שינוי זה, התואם את הנוהג ברוב המדינות הדמוקרטיות, ושנדרש מזה שנים על-ידי העולם הזה, נתקבל עתה לא רק מתוך שקולים עקרוניים, אלא גם לאור נסיבות הנוגעות לאישיותו של הממונה

החדש.

הערכה מעורבנת של הימורנים הצפויים כמושק שלוש מופלגות הפועלים, ביחס לאיחוד:

מפא"י מעוניינת לפי שעה באיחוד רק עם אחדות-העבודה, אך מוכנה לשחק מישוק שיעורר את הרושם כאילו עשתה את הכל כדי לצרף גם את מפ"ם. אשכול אינו מעוניין להכניס את מפ"ם מיד לממשלה, אך מוכן להקים עמם רשימה משותפת — בייחוד בבחירות להסתדרות.

אחדות-העבודה מוכנה ליצעוד לקראת איחוד עם מפא"י, אולם רק אחרי שיופגן בציבור שאמנם נעשה הכל כדי לשתף גם את מפ"ם — ושזו סירבה.

מפ"ם רוצה מאד להיכנס לממשלה מיד, אינה מתלהבת מרשימה משותפת ועוד פחות מאיחוד, אבל אינה רוצה לעזור לאחדות-העבודה על-ידי יצירת רושם בציבור שמפ"ם היא הסרבנית.

צפויה שעורריה ציבורית, סביב מוסחר במכשירים אלקטרוניים יקריבו. המכשירים הובאו ארצה לצרכי מיפעל משלתי גדול בנגב, אחרי שהנהלת המיפעל קבעה כי ציוד זה חיוני לפיתוח המיפעל. אולם אחרי שי הגיע הציוד, הוא נמכר במחירים זולים במיוחד לספקים פרטיים בעלי-שקרים עם הנהלת המיפעל. ספקים אלה מכרו את הציוד לבתי-חולים, במחירים הרבה יותר גבוהים.

תוגש, כנראה, שאילתה בכנסת, בדבר סגירת תיק חטרי פתו של יוסלה שוחמכר. אף כי הורי הילד הסכימו לסיים את כל פרשה, תועלה הסענה כי לא ייתכן שי הסכם פרטי בין ההורים לבין תושב בני-ברק אריה שכטר יפסור את האחר-איים לחטיפת ולהסתרת הילד מאחריות פלילית למעשהיה.

הברואים יחזרו בקרוב ליחדשות. הפעם לא בשל קשיי המידעה והבצורת, כי אם בשל דחיקת רגליהם מן האדמות שלהם בנגב.

מתקרבת תסיסה בקרב פועלי התעשייה. הועדה המארגנת של ועדי הפועלים בגוש דן, שגרמה לפני כשנתיים לשביתות הפגנות, ואשר עמדה אחרי כל השביתות בשנה האחרונה, מתכוונת לפתוח במערכה נגד ההסתדרות. הסיבה: עם התקרב מועד חתימת חוזה-העבודה קולקטיביים, גובר חשש הפועלים כי ההסתדרות מתכוונת לצדד בממשלה ובתעשיינים, הרוצים להקפיא את השכר.

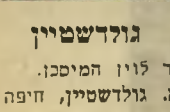
המטרה הכאה להתקפות הקנאים הדתיים: כת נוצרית בשם "עדי יהוה". הדתיים המתונים יותר, שאינם מעוניינים בשלב זה להמשיך את ההתקפות על מוסדות חינוך נוצריים, יטענו כי גילו שעדי יהוה עוסקים בפעולה מיסיונרית של ממש. לטענת פעילי משרד הדתות, היתה כת זו פעילה בחוג צר בירושלים בלבד, אולם עתה החלה מפעילה ילדים של זוגות מעורבים, המבקרים בבתי-באזור תל-אביב ומחלקים חומר-תעמולה.

מסתבר שכל החישובים שנעשו עד כה בקשר למובילי הירקון, כולל החישובים שהובאו בסדרת המאמרים הנוכחית (ראה עמודים 89) הינם אופטימיים מדי. לאחרונה נודע כי מעיינות הירקון יבשו לגמרי. המים הזורמים עדיין עד לשבע-שחנות באים מקידוחים תת-קרקעיים שמימיהם מזרמים לאפיקו של הירקון. עובדה זו מפריכה לחלוטין את כל חישובי תהיל שנעשו בזמנו בקשר לעבודות המוביל.

מכתבים

בקר ישראל

עבירה נוררת עבירה... בדיוק לפני שני חיים, באותו ערב נורא של יום-הכיפורים, נמכרו נפשותיהם של שלושה צעירים להוריהם. היו אלה שלושת הצעירים הערבים, ביום ילדים כמעט, שנורו ליד גבול רצועת עזה (העולם הזה 1255).

גולדשטיין, חיפה

קו ישראל ועיקבי מוביל מאותו מיקרה זועתו ומחירי, עד לקיבורו הרענו של איבור לוי המיסכן.

א. גולדשטיין, חיפה

חריגה מן הכלל

הודעותי ספירוסם הכתבה על אהבתה של נאוה שאו (העולם הזה 1358). ראשית, הכותב עושה רושם של אדם מעורער, ו אינני מבין מה מצאתם לנהוג לפרסם את הודויו שלו, הפוגע כל כך בשחקנית דגור לה ובבתה.

נדמה לי כי בכתבה זו הרגתם מן הכלל ששמתם לעצמכם לא לפרסם דברי ריבול ה' סוגנים בחייו הפומביים של אדם, שאינו הוא איש ציבור.

עו"ד עמירם חרלף, חיפה

המוכר החברתי אצלנו קובע כי הרפתקאות-אהבים, המתפרסמות ברבים, מלככות את שמה של האשה המעורבת בהן, בעוד שהיא מוסיפה כבוד ותהילה לנכר.

בכל זאת כאתם אתם והעלמתם את שמו של איש הצמרת, הנזכר בסיפור של הר' כה מור, ולעומת זאת פירכמתם את שמה של נאוה שאו, בכתבה שנמסרה לכם על-ידי חיים שטרן (העולם הזה 1358).

כמה מאשים אותה אותו שטרן? ניראה לי שהיא אפילו נילתה כלפיו יושר מופרז. מלבד זאת — מי מאתנו לא שכר בחייו לפחות לב אחד? ואם כל בעלי-הלבבות הי שבונים היו אורבים בהרדי-מרגנות, היה עולמנו הופר למסוכן יותר מאשר לפני הסי הפסקת הניסויים.

מוניקה תיבון, ארכיטקטית, חיפה

אלמוני בצמרת

מדוע אינכם מפרסמים את שמו האמיתי של מתי יניב בספרה של הר' מור "דר' כים לוחטות" (ה' עולם הזה 1358)?

כתור קורא ותק אני סביר את העולם הזה כעיתון נועז, שאינו נרתע מלגנות כל פגיעה במוכר ה' חברתי, ואינו זה משי' נה אם היא ציבורית או אישית.

על דעת-הקהל לי' החלים אם איש כזה ראוי להישאר בצמרת השלטון, או אם אשכול חייב לנהוג בו כפי שמסמיל' נהג בפרופיטומו.

חלמי אברהמיה, עכו

מורה הימנעותכם ספירוסם שמו של האיש המתקרא מתי יניב. בשני הנליונות האחרונים של העולם הזה ניתנים, אמנם, רמזים על אותה האישיות. אך מפתיעה העובדה כי בשבועון הכלכלי "ביונס דאירי", שיצא לאור ב-26 לח' ז', מתפרסמת כתבה בעמוד הראשון, הקוראת בשמו הנכון של האיש.

גד ראובני, תל-אביב

ברצוני להביע סלידה ושאט-נפש מן ה' כתבה על הר' מור, ועל התמיכה שעתונכם החושף תמך בה. האם תושבת הסופרת ליד שוק את הניאופים בצמרת, ולאיים בכך על אנשים התופסים עמדות-מפתח בשלטון?

האם הר' מור היא ילדה קטנה, או מפתרת בשכלה, שמישהו העליה לפתות אותה כפי שהיא מתארת בספרה?

זוכר אני את כתי' בותיכם, בהן טענתם כי אין לאיים על אדם בגלל היותו הומוסק' סואליסם, האם אפי' שר לאיים על אדם בגלל שיש לו מאי' הבת?

יואל רובינשטיין, רמת-גן

המכתבה על ה' ספר "דרכים לוחטות" הפקתי, ללא ספק, כי האיש שמסתתר מאחורי הכינוי מתי יניב הוא —

תלמה כה, צה"ל

ניחושה של הקוראת תלמה קלע למטרה.

זכות הקדימה במדור זה ניתנת למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

השתיים שנשכחו

קראתי בעיון את הסקירה השנתית של העולם הזה, ואני מוצא כי נשכחו בסדרו "העולם" שתי רמויות, אשר לפי הערכתי השמיעו, כשנה החולפת, ועתידים עוד לי' הוא ברטרנד ראסל, הלווד הלוחם. מעלו ללא חת של ישיש מופלא זה למען איחוי ההתחום הנפער לרנלי האנושות, כי אם היא המשיך במירוץ האסומי, הפך לי' עמורדהאש, אשר מאחוריו נתקבצו מיטב ה' אנשים ברחבי העולם למאבק על קיומו ה' פיו והפוסרי. מאבק זה הבשיל כבר את כיכודי-סירותיו הפמשיים עם הסכם מוסקבה. דוגמה זאת, של אפשרות כי קול התבונה

בקרו בעליות הנגב!

והשכל הישר יכול להבקיע את חומות ה' שיגרה הפוליטית ואת חישובי השלטון וה' כות, ולהניע מעבר לביצורי היוקרה הלאור מית והנאוה האישית אל גרעין הארם שי במנהיג, היא בעיני הבשורה החשובה ביותר שהביאה לאנושות השנה שחלפה.

ובוא מן הרין להזכיר דמות נוספת, ה' שייכת, אולי, לסחנה מנוגד לזה של ראסל, האפיפיור יוחנן ה'23.

ביננו לקורסו, האפיפיור פיוס ה'12, ש' ביקש להאדיר את שם הכנסייה שכראשה עמד, ולהנדיף את כוחה ושליטתה, ושהקריב למען מטרה זו את רוחה ונשמתה — את צלם הצלוב-האנושי — ואיבד בזה את שני ה' הרי ראה יוחנן ה'23 את שליחותו מעל לכל כשליחות אנושית-מסורתית והיה מוכן לקרבי למענה את ייחודה של הכנסייה. נכונת זו עוררה את כבוד העולם וקרבה אף את ליבותיהם של הפנהיגים הקומוניסטים.

אהרון גורן, כפר-הנוער הדסים